

فرزاد مؤتمن با بیان اینکه آخرین ساخته‌اش «ششگرد» یکی از فیلم‌های محبوب‌ش است، درباره تأکیدی که اخیراً بر عدم صدور مجوز برای فیلم‌های مبتذل صورت گرفته، گفت: سینمای فعلی ایران ماحصل تصمیم‌گیری و ریل‌گذاری مسئولان در ۱۵ سال گذشته است و عجیب است که گاهی آن‌ها در اظهاراتشان طلبکار می‌شوند.

کارگردان فیلم‌های «شب‌های روشن» و «سراسر شب» که این روزها در حوال انجام مراحل فنی فیلم جدید خود است، در گفت‌وگویی با ایسنا درباره این فیلم و احتمال حضورش در جشنواره فجر گفت: کارهای فنی «ششگرد» تقریباً رو به پایان است و برای جشنواره فجر آن را آماده می‌کنم؛ البته جشنواره فجر هیچ‌گاه با من مهربان نبوده، طوری که بدترین فیلم‌هایم به بخش بین‌الملل راه پیدا کرده و بهترین فیلم‌هایم هم کلارد شده است. شخصاً متقدم «سراسر شب» کامل‌ترین اثرم است.

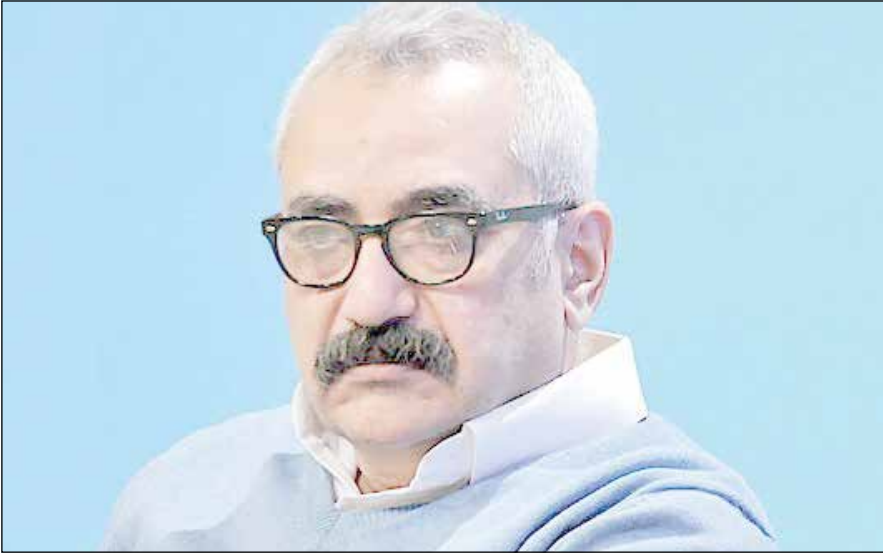
مؤتمن با اشاره به اینکه فیلم جدیدش قصه‌ای جنایی دارد، درباره اینکه تأکید صادر در دولت جدید برای فیلم‌های سیخف و مبتذل مجوز صادر نمی‌شود و نیز درباره اینکه فیلم مبتذل را چطور می‌توان تعریف کرد؟ توضیح داد: مبتذل یک ناسزااست و وقتی کسی آن را درباره سینما به کار می‌برد، باید بگوید منظورش از مبتذل چیست. گرچه به نظر من اصلاً بحث فیلم مبتذل نیست چون مگر اولین بار است که این حرف‌ها مطرح می‌شوند؟ چند جده است همین‌ها را می‌شنویم، در حالی که برای آثار همین سینمایی که ما الان داریم مگر من و همکارانم پروانه ساخت و نمایش صادر کرده‌ایم؟ خیر، خود آقایان مجوز داده‌اند، پس چرا طلبکار هستند؟

نمایشگاه آثار سینا چوپانی با عنوان «عواقب بعدی» در زیرزمین دستان برگزار شد. چوپانی در گفت و گو با هنر آنلاین با بیان اینکه ۳۶ اثر با تکنیک چاپ سیلیک اسکرین در این مجموعه به نمایش بر آمد گفت: ۲۵ کار

فرزاد مؤتمن:

ماfiای پخش و اکران در سینما وجود دارد

وی ادامه داد: این سینما ماحصل تصمیم‌گیری مسئولان دولت در تمام این سال‌هاست و من فقط یک فیلمساز هستم. اگر ابتدایی هست آقایان باید به خودشان جواب بدهند. البته باید یادآوری کنم که در «سینما»، معماری و فرم یک فیلم است که می‌تواند مبتذل شود و ابتذال هیچ‌گاه در مضمون نیست. تمام مضمون‌ها خوب هستند ولی منظور آقایان آن ابتدایی است که معنایش جز ناسزا نیست.

مؤتمن افزود: از سالال ۱۳۸۶ تا کنون سازمان سینمایی پیوسته و مداوم ریل گذاری می‌کند و محصول ریل‌گذاری

وی ادامه داد: این سینما ماحصل تصمیم‌گیری مسئولان دولت در تمام این سال‌هاست و من فقط یک فیلمساز هستم. اگر ابتدایی هست آقایان باید به خودشان جواب بدهند. البته باید یادآوری کنم که در «سینما»، معماری و فرم یک فیلم است که می‌تواند مبتذل شود و ابتذال هیچ‌گاه در مضمون نیست. تمام مضمون‌ها خوب هستند ولی منظور آقایان آن ابتدایی است که معنایش جز ناسزا نیست.

مؤتمن افزود: از سالال ۱۳۸۶ تا کنون سازمان سینمایی پیوسته و مداوم ریل گذاری می‌کند و محصول ریل‌گذاری

زندگی خود در این مدت داشته باشند، چنین آثار در گالری نیز به گونهای بود که مخاطب بین این دو دسته کار قرار می‌گرفت. او درباره تصاویری که در آثارش استفاده می‌کند گفت: سال‌ها است که در بیشتر کارهای من تصاویری از کشتنی‌گیران و فوتبالیست‌ها وجود دارد. همچنین از دوران کودکی عکس‌های مختلف را از مجلات و منابع گوناگون جمع‌آوری کرده و آرشیبو می‌کردم. این عکس‌ها وقتی از بستر خود جدا شده و در آرشبو من قرار می‌گرفتند، با روایت من همراه شده و داستان خودشان را پیدا می‌کردند. چوپانی افزود: فکر می‌کنم مخاطبان هم وقتی این کارها را می‌بینند می‌توانند از منظر خود به آن‌ها نگاه کنند و برداشت‌های شخصی داشته باشند. این آثار یک نقطه تمرکز است که می‌توان به آن خیره شد و به چیز دیگری فکر کرد. آن‌ها به چیز

برخی می‌گویند با خانواده نمی‌توانند فیلم نگاه کنند هم در جای خود بامزه است. این عبارت درباره فیلم‌های کم‌دی هم زیاد مطرح می‌شود در حالی که فیلم‌های کم‌دی اصلاً مبتذل نیستند. اتفاقاً جالب است که با همه مشکلاتی که در این مملکت وجود دارد، فیلم‌های کم‌دی برای مردم تفریح ایجاد می‌کنند. کم‌دی ساختن کار بسیار سختی است چون تماشاجی بر خلاف فیلم درام که از قبل به آن امتیاز و کردیت می‌دهد، در مورد کم‌دی به شسنت بی‌رحم است. او فقط می‌خواهد بخندد و وای به روزی که نخندد. او تأکید کرد: فیلم کم‌دی یک جامعه‌ی باز می‌خواهد و فیلمسازی که به سمت ساخت کم‌دی می‌رود – بویژه در جامعه ما – فشار وحشتناکی را متحمل می‌شود. یک مشکل بزرگ ما این است که بسیاری از مسئولان مرتبط با کار ما اصلاً اهل سینما نیستند. مؤتمن در پایان گفت: یک نکته قابل تأمل این است که این نوع سینما (کم‌دی) تنها چیزی است که «خانواده‌ها» را سرگرم می‌کند و اتفاقاً فیلم‌های کم‌دی که در سینمای ایران ساخته می‌شوند خیلی مظلوم و معصوم هستند چون کم‌دی در معنای واقعی یعنی شوخی با روابط جنسی، شوخی با مذهب و شوخی با سیاست؛ امیرادات کم‌دی جلف است، چارلی چاپلین و لورل هاردی هم جلف بودند. بخشی از کم‌دی در همین است که جلف باشد و به همین دلیل واژه «کم‌دی فاخر» شوخی محض است.

در تازه‌ترین فیلم مؤتمن با نام «ششگرد» امیر آقایی، روشنگ گرامی، احسان امانی، مهشید افشارزاده، یاسر جعفری، نازنین صالح‌جو، بهمنز پورفلاح، حسین امیدی، شیر پرستار، ششیا کریمی، پیام احمدی‌نیا و امیرحسین فتاحی بازی کرده‌اند.

فرست مرور زندگی در «عواقب بعدی»

رنگ صورتی برای مخاطب ایرانی سخت است و هنوز بسیاری از آن‌ها با این رنگ ارتباط برقرار نمی‌کنند. او درباره اثری که در سال جدید به این مجموعه اضافه شده است گفت: کارهای کوچک من همه روی کاغذ بوده و در قاب‌هایی زیبا قرار دارند اما این کار بر روی پارچه متقال پنبه‌ای است که بدون قلاب و مانند پرده از سقف آویزان شده است. در این کار تعدادی آدم دیده می‌شود که چشم و دست آن‌ها بسته است و می‌خواستم آدم‌ها با دیدن این تصویر خودشان را در این وضعیت قرار دهند و خود را به این شکل تصور کنند. در دو سه سال اخیر معنای دیگری برای آن ایجاد شده و نمادی از خشونت یا اعتراض می‌شد. باین‌حال احساس کردم اگر قرمز را به کار ببرم شاید همه حرف‌ها برای مخاطبان آشکار شود و دیگر نیازی به فکر کردن نداشته باشند. باین‌حال جان‌داختن

نباید آموزش و اجرا به جشنواره ختم شود

کنند. اجراهای جشنواره‌ای می‌تواند محل مناسبی برای کشف استعداد‌های تازه و نمایش خلاقیت‌های هنری باشد اما نکته مهم این است که پس از جشنواره لازم است بر اساس یک برنامه‌ریزی اصولی، فرصت فعالیت هر چه بیشتر برای این استعدادها فراهم شود.

او ادامه داد: نمایش‌های آیینی و سنتی در طول سال کمتر فرصت اجراهای صحنه‌ای را پیدا می‌کنند البته شاید بخشی از این مسئله به نبود بازیگران حرفه‌ای بری‌ای نقش‌های خاص همچون سیاه و یا در سطحی کلان به هزینه‌های بالای تولیدات نمایشی در این حوزه مرتبط باشد.

آذرنگ تأکید کرد: برگزاری کارگاه‌های آموزشی در تمامی ایام سال به همت و پشتوانه تلاش هنرمندان قدیمی در بخش‌های مختلف و داشتن تجربه در بازیگری، عروسک گردانی و غیره می‌تواند یکی از مهم‌ترین نکات پیشرفت در حوزه نمایش‌های آیینی و سنتی به

شمار رود. به عقیده من، نباید آموزش و اجرا به جشنواره ختم شود و به منظور توسعه و بسط ایندست نمایش‌ها نیز، است شاهد حمایت‌های مادی و معنوی بیشتر از گروه‌های نمایشی سراسر کشور باشیم. مؤتمن افزود: فکر می‌کنم می‌تواند یکی از مهم‌ترین مشکلات موجود در عرصه نمایش‌های

سیدجوادیحوی:

دل خوشی از زندگی مدرن ندارم

می‌دهد؛ ولی تردیدی نیست که از دوران رونق تئاتر چیزی باقی نمانده و این را با نارضایتی می‌گویم. این روزها نه احوال فعالان تئاتر خوب است و نه حال و روز مخاطبان‌شان. همه در شرایط نیمه‌خاموش و نیمه‌روشنی کار می‌کنیم. بیش از این هم نمی‌توان انتظار داشت. به عنوان بازیگر معتقدم هر کاری، تجربه شخصی و گروهی خاص خود را دارد ولی وقتی تماشاگر نباید یا گروه اجرایی و مخاطب با حال خوشی در این گفتگو شرکت نکنند، این تجربه، تجربه‌ای است تا‌کم یا حداقل کامل نیست.با این حال پذیرفته‌ایم تئاتر و این فرهنگ را زنده نگه داریم نه با توقعات ایده‌آل بلکه با توجه به شرایط موجود. او در پاسخ به این پرسش که بعد از چندین بار تعطیلی و بازگشایی تئاتر، چقدر در جلب اعتماد مخاطبان برای حضور در سالن‌های نمایش موفق بوده‌ایم و این اعتماد

سازی چقدر رخ داده است، توضیح می‌دهد:

با پیشرفت واکسیناسیون، نگرانی مردم برای حضور در اجتماعات کمتر شده و افراد اعتماد به نفس بیشتری برای حضور در جمع پیدا کرده‌اند ولی هنوز در سالن‌های تئاتر تفاوت رفتار مردم را نمی‌بینیم. شاید اگر در حوزه دیگری فعالیت می‌کردیم، این اعتمادسازی راحت‌تر بود همچنانکه مردم برای حضور در ورزشگاه‌ها آماده به نفس بیشتری دارند ولی در تئاتر هنوز از اتفاق رخ نداده است. یحیوی اضافه می‌کند: بعضی از دوستان تئاتری‌ام هنوز برای حضور در فضاهای بسته وسوسا‌ها و معذورت‌هایی دارند. به هر حال بازگشت به حالت قبلی، نیازمند گذر زمان است و جز امید کاری از دست‌مان بر نمی‌آید که با کم شدن آمار تلفات و رشد واکسناسیون، این اعتماد سازی بتدریج انجام شود.

که سال‌هاست در حوزه اشتغال کار می‌کنند اما چطور می‌شود که با یک شغل ۱ میلیون تومانی یا حتی ۲۰۰، ۳۰۰ هزار تومانی راضی نباشند؟ البته در سیستان و بلوچستان دوستای دارم

فرهنگی

خیر

کاظم هژیر آزاد در یک سریال بازی می‌کند

با گذشت ۴۵ درصد از تصویربرداری سریال «بی‌نشان»، کاظم هژیر‌آزاد و اکبر رحمتی، به این مجموعه پیوستند. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی سریال، کاظم هژیر‌آزاد و اکبر رحمتی از بازیگران پیشکسوت عرصه تلویزیون، تئاتر و سینما بازی خود را در سریال «بی‌نشان»، به نویسندگی مشترک آریتا ابرایی و مهدی حمزه و تهیه‌کنندگی مرتضی زراق کریمی آغاز کردند. کاظم هژیر‌آزاد نقش «حسین داوود» یعنی پدر «فریده» یا بازی نیوشا ضعیفی و اکبر رحمتی نقش «حیبیب» را که پاره و همراهِ قدیمی «شهاب» با بازی پرویز فلاحی‌پور است، ایفا می‌کند.

جایزه جشنواره تالین به فیلم آلمانی رسید

سیست و پنجمین جشنواره فیلم شب‌های سنیاه تالین در کشور استونی با اعلام برندگان در شاخه‌های مختلف به کار خود پایان داد. به گزارش ایسنا، این رویداد سینمایی که از تاریخ ۱۲ تا ۲۸ نوامبر (۲۱ آبان تا ۷ آذر) برگزار شد و در نهایت فیلم «توماس عزیز» ساخته «آندرس کلینرت» جایزه بزرگ هیات داوران برای بهترین فیلم جشنواره را به خود اختصاص داد. این فیلم بیوگرافی از سنساید و سنساید، روایتی است از زندگی «توماس براش» نویسنده و فیلمساز اهل آلمان شرقی که «آلبرشت شوش» نقش وی را ایفا کرده و برای این فیلم جایزه بهترین بازیگر مرد جشنواره تالین را دریافت کرد. در سایر بخش‌ها، جایزه بهترین کارگردانی و فیلمنامه به «ویچ اسمازوفسکی» برای فیلم «روز عروسی» از لهستان رسید و «امره تاتلیلدیزه» برای فیلم «فهرست کسانی که عاشق من هستند» جایزه بهترین فیلمبرداری را به خود اختصاص داد. «سوفیا کروگوا» هم برای بازی در فیلم «به نگاه توب نکرده‌ن» از روسیه بهترین بازیگر زن جشنواره تالین نام گرفت.

یک جایزه دیگر برای برنده بوکر بین‌المللی

«جوخه الحارثی» نویسنده برنده بوکر به عنوان برنده جایزه ادبیات عرب در فرانسه برگزیده شد. به گزارش ایسنا و به نقل از گلف نیوز، موسسه جهان عرب در پاریس «جوخه الحارثی» نویسنده عمانی را برای نگارش رمان «بانوان مهتاب» به عنوان برنده «جایزه ادبیات عرب» معرفی کرد. رمان «الحارثی» که به زبان فرانسوی ترجمه شده است برای کسب این جایزه ادبی با هفت رمان دیگر نوشته نویسندگان الجزایری، عربستانی، لبنانی، مراکشی، فلسطینی و اهل موریتانی به رقابت پرداخته است. داورانی که آثار مورد نظر را بررسی کرده‌اند از چهره‌های مهم جهان رسانه، هنر و فرهنگ و کارشناسان جهان عرب هستند.

اکران ۴ فیلم تازه در سینماهای سراسر کشور

مرتضی شایسته از اکران چهار فیلم تازه در سینماهای سراسر کشور خبر داد. به گزارش هنرآنلاین، مرتضی شایسته دبیر شورای صنفی نمایش درباره جلسه امروز این شورا به هنرآنلاین گفت: در این جلسه مقرر شد تا ۴ فیلم تازه اکران خود را آغاز کنند. به این ترتیب فیلم سینمایی «بندر بند» ساخته منزه حکمت از ۱۰ آذرماه، «جنایت بی‌دقت» ساخته شهرام مکری از ۱۷ آذر، «هی‌همه‌چیز» ساخته محسن قربانی و «تومیل» از ۲۴ آذر اکران خود را در سینماهای سراسر کشور آغاز می‌کنند. وی افزود: در این جلسه تصمیم گرفته شد که سینماهای سراسر کشور اجازه اکران کمتر از سه سانس هر فیلم را نداشته باشند مگر سانس ده شب به بعد. دبیر شورای صنفی نمایش در ادامه گفت: همچنین براساس تصمیمات گرفته شده در این جلسه به سازمان سینمایی پیشنهاد می‌دهیم تا پایان سال نسبت به پرداخت حمایت کرونایی حداقل به مبلغ یک صد میلیون تومان مساعدت کند. شایسته در پایان بیان کرد: همچنین در این جلسه بر این موضوع تأکید شد که طبق آیین نامه اکران، فیلم‌های سینمایی می‌توانند ۳۰ ثانیه تبلیغ تجاری در ابتدای هر فیلم داشته باشند.

گزارش

چرا معماران باید از مصالح بومی استفاده کنند؟

درسا پخشندگی

معماران با استفاده از مواد محلی و سازگار با محیط می‌توانند زبان‌های زیست‌محیطی ساخت و ساز را به میزان چشمگیر کاهش دهند. صنعت ساخت و ساز به عنوان یکی از آلاینده‌ترین صنایع روی کره زمین شناخته می‌شود، اما اغلب برای ما دشوار است که نقش معمار و شهرساز را با این صنعت مرتبط کنیم. این صنعت به دلیل مصرف زیاد منابع طبیعی، اصلاح منظر و تولید پسماند یکی از مهم‌ترین فعالیت‌های اقتصادی در جهان و در عین حال یکی از بزرگ‌ترین عوامل آسبیدهای زیست محیطی به شمار می‌رود. از آنجایی که این یک زنجیره تامین جهانی است، فرآیندهای آن بر کل جهان در سطوح اجتماعی و فرهنگی نیز تاثیر می‌گذارد. این زنجیره کالا فرآیندی است برای جمع‌آوری منابع و تبدیل آنها به کالا. با این حال، زنجیره تولید صنعت ساختمان کاملاً ناهمگن است. به زبان ساده، با استخراج مواد خام مانند چوب و مواد معدنی آغاز می‌شود و سپس شرکت‌ها این مواد خام را به یک محصول جدید یا میانی تبدیل می‌کنند، به عنوان مثال، آهن که تبدیل به آلومینیوم یا فولاد می‌شود و سپس برای تولید قاب پنجره، میلگرد و سایر سازه‌های فلزی استفاده می‌شود. سپس این کالاها تا زمانی که به مصرف‌کننده نهایی در محل ساخت‌وساز برسند، فروخته می‌شوند. بنابراین، برای درک وسعت کامل این زنجیره، ضروری است که بتوانیم مسیر مواد را از استخراج تا استفاده از آن در ساخت و ساز ردیابی کنیم. صنعت ساختمان مسئول صرف ۴۰ تا ۷۵ درصد کل مواد اولیه جهان از جمله سنگ آهن است که برای تولید فولاد و آلومینیوم استفاده می‌شود. به طور مثال این ماده به آهنی که در کشورمِدا استخراج می‌شود اضافه و برای ساخت و ساز به فولاد تبدیل می‌شود و سپس برای ساخت ساختمان‌های بلند و آسمان خراش استفاده می‌شود. این سفر بسیار مقرون به صرفه است اما پیامدهای ویرانگری دارد. در عین حال، درک نقش معماران در این سناریو مهم است. به عنوان مصرف‌کننده نهایی در زنجیره کالا، معماران این فرصت را دارند تا تحولات را در این فرآیندها ترویج و تشویق کنند. یک معمار باید از این سیستم انتقاد، و به دنبال راه‌ها و فرصت‌های جدید باشد. بهتر است معماران از مهارت‌های بومی و مواد محلی استفاده کنند و فراتر از زیبایی‌شناسی و تکنیک‌ها بروند یا عبارت دیگر کل فرآیند تولید را در نظر بگیرند. بسا این رویکرد، به طور اجتناب‌ناپذیری معماران به تکنیک‌های ساخت‌وساز بومی بیشتر توجه می‌کنند. همچنین استفاده از مواد و محصولات محلی برای ایجاد حس تعلق، رابطه عاطفی بین مردم و فضاهای مهم است. این سطح از تعامل که باعث می‌شود افراد در محل کار احساس راحتی کنند و تاثیر زیادی بر سلامت انسان دارند. البته استفاده از مصالح محلی امتیازات دیگری هم از جمله تخریب نشدن طبیعت در برداشت، تجدیدپذیری بوند مصالح بومی، کمترین آلودگی در تولید، استفاده نکردن از فناوری‌های پیشرفته، صرفه‌جویی در انرژی حمل و نقل، کاهش مصرف انرژی در بهره‌برداری و امکان تعمیر حین بهره‌برداری به دنبال دارد. هر طبق آمار سازمان‌ها مسئول ۲۰ درصد از انتشار کربن در جهان هستند و تا ۴۰ درصد از کل انرژی را مصرف می‌کنند.

جواد یحیوی که برای آینده تئاتر چندان خوش‌بینی نیست، می‌گوید که دل خوشی از زندگی مدرن ندارد و فکر می‌کند انسان در دوران کهن به روح زندگی نزدیک‌تر بوده است. این بازیگر که این روزها بسا نمایش «برلینگتون» روی صحنه است، در گفتگو با

حیدری از «من زنده برگشتم» می‌گوید

مستندی درباره سوخت برهای سیستان و بلوچستان

کار این فرد بردن سوخت به کشورهایی چون افغانستان بود. وی افزود: اصلاً‌جا به این افراد سوخت‌بر می‌گویند که منبع درآمد آنها بردن سوخت به کشورهای دیگر برای فروش به قیمت دلاری است. بنابراین مستند «من زنده برگشتم» به موضوع قاچاق سوخت می‌پردازد. این مستندساز درباره هدف خود از ساختن این مستند گفت: احساس می‌کردم یک بار برای همیشه باید تکلیف را روشن کنیم تا وقتی درباره قاچاق سوخت صحبت می‌شود، بدنیام اصلاً این عنوان را به چه کسی اطلاق می‌کنیم و قاچاقچی سوخت چه کسی است. باید بگویم

کارگردان مستند «من زنده برگشتم» با تأکید بر اینکه مضط بیکاری در استان سیستان و بلوچستان جدی است، گفت: متأسفانه سال‌هاست دولت‌های مختلف فقط درباره این موضوع حرف می‌زنند. به گزارش هنرآنلاین، مجتبی‌حیدری که با مستند «من زنده برگشتم» در بخش مستند کوتاه پانزدهمین جشنواره سینماحقیقت حضور دارد، درباره این اثر گفت: در طول سال‌های مختلف سفرهای گوناگونی به سیستان و بلوچستان داشتم. این بار بابت یک موضوعی به شهرستان سرباز رفته بودم که با یک مهندس عمران آشنا شدم.